

Motion till riksdagen 2005/06: MJ228

av Nils Fredrik Aurelius (m)

Skydds jakt m.m. på skarv och säl

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att skyddsjakten av storskarv bör utvidgas.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att allmän jakttid på storskarv bör återinföras.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om skydds jakt på säl i sydöstra Sverige.

Motivering

Det skärgårdsbefolkningen inte utan skäl kallar för skarvplågan har varit föremål för åtskilliga motioner genom åren. Eftersom regeringen trots detta varit passiv är det nödvändigt att än en gång ta upp skarvfrågan i en motion.

Miljögifterna gjorde att sälstammen i Östersjön blev starkt decimerad. De skador som gråsälens förorsakar yrkesfisket genom förstörda redskap med mera ökar hela tiden i Kalmarsund. Skyddsjakten bör därför utsträckas till att omfatta även den sydöstra delen av Sverige samtidigt som kvoterna höjs.

Bakgrund

Storskarven har under de senaste decennierna vuxit oerhört i antal. Att starten för expansionen i nutid skedde från egendomen Värnanäs i södra Kalmar län är tämligen klarlagt. Uppgifter från bland andra Edling Olsson, Köpingsvik, ålfiskare på bland annat Värnanäs fram till 1985, säger att ägg i nätkassar fördes från kontinenten av den experimenterande biologen med mera Bengt Berg och därefter utplanterades. Andra bedömare menar att spridningen från norra Tyskland kan ha skett så att säga utan direkt inblandning av människor. De två förklaringarna utesluter inte nödvändigtvis varandra och har hur som helst inte någon större relevans för bedömningen av nuläget.

Fel! Okänt namn på

Efter hand har skarvkolonier etablerats på alltfler platser, numera även vid insjöar. Antalet häckande skarvpar har mer än tiodubblats under den senaste tioårsperioden. Den starka ökningen av antalet skarvar har lett till att skarven tagits bort från EU:s så kallade röda lista över utrotningshotade arter. Regeringen har trots de senaste årens utveckling varit fortsatt passiv. Det karaktäristiska för skarvkolonierna är att fåglarna genom sin spillning förstör sin egen livsmiljö. Träden avlövas och dör. Spillningen gör att vissa grynnor och skär blir omöjliga att leva på för den övriga faunan och mycket svåra att gå iland på för människor. När ett område förstörts drar skarvflocken vidare till nästa. Ofta övertar skarvarna hägerkolonier. Man kan med fog hävda att den alltför stora skarvexpansionen hotar den biologiska mångfalden inom många områden. För yrkesfisket – särskilt ålfisket – innebär skarvarna, som gemenligen benämns ålakrakor, ett stort avbräck. Detta talar för utökad – läs förlängd – skydds jakt och möjligheter att skatta beståndet genom prickning. I den svenska jaktlagstiftningen har de båda raserna av storskarv (*Phalacrocorax carbo sinensis* och *Phalacrocorax c. carbo*) behandlats som en enhet. Fram till 1968 var det tillåtet att jaga skarv under hela året. Med tanke på att antalet skarvar ständigt ökar bör även allmän jakt införas.

1986 skattade Statens naturvårdsverk den svenska *gråsälspopulationen* till ett tusental djur och antalet knubbsälar till några hundra. Reglerna för bland annat skydds jakt kom att utformas utifrån dessa förhållanden.

Därefter började emellertid sälstammen att öka drastiskt. Den starka tillväxten fortsätter med en ökning på cirka 10 procent årligen. Särskilt om orsaken är färre miljögifter kan utvecklingen synas glädjande, men yrkesfiskarna har genom sina organisationer flera gånger påtalat de skador som sälarna förorsakar, inte minst på grund av förstörda redskap. De prov som gjorts för att få fram sälsäkra fångstredskap har inte varit framgångsrika. Yrkesfiskarna har därför vädjat om en översyn av gällande jaktregler.

Fiskeriverket har uppskattat att värdet av skadorna i dag kan uppgå till cirka 50 miljoner kronor per år. Även Naturvårdsverket bedömer att sälarna orsakar stora skador på det yrkesmässiga kustfisket. År 2001 beslöts därför om en förvaltningsplan för gråsäl. I denna plan ingår viss skydds jakt. Kvoten sattes för 2005 till 170 gråsälar, fördelade på Östergötlands, Södermanlands, Stockholms och Uppsala län samt de fyra kustlänen i Norrland. Någon tilldelning av skydds jakt för Kalmar län finns således inte, trots de dokumenterade, hela tiden ökande, skadorna på fisket. Skydds jakten bör därför utsträckas till sydöstra Sverige samtidigt som kvoten höjs.

Stockholm den 26 september 2005

Nils Fredrik Aurelius (m)